

РЕШЕНИЕ

№ 4285

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12090** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ В.-495/19/03.12.20г на „Съюз на съдиите в България“ с представляващ К.К. и с проц.представител адв. А.К. против Решение № 32/30.09.20г на Гл.Секретар на В., в частта, с която се отказва достъп до общ.информация по т.3 от заявление по ЗДОИ с вх.№ 32/16.09.20г.

В жалбата се твърди, че отказът е немотивиран, което го прави мат.незаконсъобразен и постановен в противоречие с изискването за форма по чл. 38 от ЗДОИ. Отказаната общ.информация е с надделяващ общ.интерес, като се моли Съдът да отмени отказа и върне преписката на ответника с указание да предостави достъп и до общ.информация по т.3 от заявлението.В съд.заседание адв. С.А. поддържа жалбата,не претендира разноски, възразява срещу излагането едва в хода по същество на доп.основания за отказа.

Ответникът Гл.Секретар на В. се представлява в съд.заседание от юрк.А., като оспорва жалбата и сочи, че т.4 от заявлението не представлява общ.информация по см. на ЗДОИ.В писмени бележки се допълва, че жалбата е недопустима по чл. 159 т.1 от АПК , тъй като когато търсената информация не е налична при органа, той не се явява зад.субект по см. на ЗДОИ и респ. уведомяването му, че не разполага с информацията не е инд.адм.акт и не подлежи на съд.контрол.Жалбоподателят не е доказал наличие на правен интерес от обжалване, поради което частната жалба е недопустима и по чл. 159 т.4 от АПК.Алтернативно жалбата е и неоснователна, тъй като информацията по т.4 от заявлението е публично достъпна от една страна, а от

друга страна-не е налична във В. и не представлява общ.информация по см. на ЗДОИ.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока по чл. 140 от АПК и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество. Доводите на ответника за недопустимост на жалбата са неоснователни, доколкото като адресат на акта жалбоподателят има личен и пряк правен интерес от обжалване, а отказът да се предостави заявена информация по ЗДОИ се явява инд.адм. акт по см. на АПК.Съдът констатира, че ответникът развива доводите си по отношение на т.4 от заявлението, докато жалбата касае т.3 от заявлението/т.е. доводите на ответника са неотнормими към спорния предмет/.

Съдът установи от фактическа страна следното:

С. депозира на 27.08.20г до Пленума на В. /с вх.№ В.-495/19/31.08.20г/- „Сигнал и предложение по чл. 107 от АПК във връзка с внедряването на ЕИСС“, в който е обективизирано изрично заявление по ЗДОИ с формулирани следните въпроси: 1/как са били похарчени фин.средства по проекта; 2/в какъв размер са те; 3/ какви възнаграждения са изплатени на членове на В. за участие в проекта или са предвидени да се изплатят след бъдещото му приключване; 4/ какви са причините за многобройните грешки и недостатъци в ЕИСС, кои са отговорните лица за тях и има ли сред тях членове на В..С писмо изх.№ В.-495/19/11.09.20г Г.М./член на В. и Ръководител на проекта/ отговаря на С., че по Сигнала е изисквала пълна проверка на проекта, за резултатите от която ще уведоми С./т.е. в Писмото от 11.09.20г липсва произнасяне по заявлението по ЗДОИ с формулирани 4 въпроса-бел. на Съда/.

С Писмо вх.№ В.-495/19/15.09.20г /рег.№ 32/16.09.20г/ - С. уведомява В., че 14дневният срок за произнасяне по заявлението по ЗДОИ от 27.08.20г е изтекъл на 10.09.20г, като все още липсва произнасяне по формулираните 4 въпроса, но С. не е уведомен нито за удължаване на срока за произнасяне/предоставяне на информацията, нито са му дадени указания за отстраняване на нередовности по заявлението. С. изрично цитира т.3 от първоначалното заявление, като настоява за отговор.

По второто заявление/с рег.№ 32/16.09.20г/ е изготвен Доклад от гл.експерт-юрисконсулт от Дирекция „Правна“ на В.-до Директора на Дирекция „Правна“ на В. /без посочена дата, изготвен преди 18.09.20г/, видно от който: В. е зад.субект; заявената информация по четирите точки от първото заявление е общ.информация/служебна/ по см. на ЗДОИ; достъп следва да се предостави в цялост по четирите точки, като за публично достъпната на страницата на В. информация може да се посочи само интернет адрес.

До Директора на Дирекция „Правна“ на В. е изпратен и Доклад рег.№ В.-495/19/28.09.20г от Н.З./без посочена длъжност във В./, в който е дадена обща информация по проекта и информация по четирите точки от заявлението. Видно от изложената информация специално относно т.3 от заявлението: екипът по проекта е 12-членен, като 4-ма са членове на В.; одобрени са разходи от 377 936лв за екипа, за период 01.06.16г-31.12.20г /което е 6.29% при допустими 10% от общата стойност на проекта;/ на членовете ще се изплатят всички суми най-късно месец след приключване на проекта; до момента са верифицирани от Управляващия орган изплатени 72 246.78лв на членовете на екипа.

С обж. Решение № 32/30.09.20г Директора на Дирекция „Конкурси за магистрати“ на

В.-М.Х. предоставя на заявителя информацията, точно във вида, в който е отразена в Доклад рег.№ В.-495/19/28.09.20г от Н.З./без посочена длъжност във В./ до Директора на Дирекция „Правна“ на В..Решението е връчено на С. на 03.10.20г, като доколкото в него няма посочен срок и ред на обжалване, жалбата от 03.12.20г се явява депозирана в срока по чл. 140 ал.1 от АПК/двумесечен/. В диспозитива на Решението е посочено, че се предоставя пълен достъп до заявената информация, посочени са и два интернет адреса/на които е достъпна част от заявената информация/. Видно от съдържанието на Решението обаче, то не съдържа информацията на т.3 от заявлението /какви възнаграждения са изплатени на членове на В. за участие в проекта или са предвидени да се изплатят след бъдещото му приключване/, като точно в тази част Решението се обжалва пред Съда/не се обжалва произнасянето по т.4 от заявлението/.

Видно от чл.14 на представените Вътрешни правила за достъп до общ.информация във В./приети с Решение на В. по Протокол № 60/14г/, заявленията по ЗДОИ се разглеждат от В., съответната комисия на В. или Гл.секретар на В..Видно от представена Заповед за заместване № В.-9846/29.09.20г на Гл.Секретар на В./посочена в обж. Решение като оправомощаваща/, той ще бъде заместван от Директора на Дирекция „Конкурси за магистрати“ на В.-М.Х., в периода 01-02.10.20г.

Съдът намира от правна страна следното:

И при липсата на направено изрично възражение в жалбата, Съдът служебно следи за нищожност на акта-чл. 168 ал.2 от АПК. Съдът общо 3 пъти е указвал на ответника-Гл.Секретар на В., да представи доказателства, че издателят на акта го е замествал, респ. е разполагал и упражнявал правомощията му по ЗДОИ и на 29.09.20г-датата на акта /тъй като цитираната в Решението оправомощаваща заповед е за заместването му само на 01 и 02 октомври 2020г/.Ответникът не е ангажирал такива доказателства.Поради което Съдът намира Решение № 32/30.09.20г на Директора на Дирекция „Конкурси за магистрати“ на В.-М.Х. , в обж. част/липсата на отговор по т.3 от заявлението по ЗДОИ/-за нищожно/издадено от лице без мат.компетентност по чл.14 от Вътрешни правила за достъп до общ.информация във В., респ. по ЗДОИ/. Няма фактически и правни основания, въз основа на които да се приеме, че Директора на Дирекция „Конкурси за магистрати“ на В.-М.Х., притежава на 29.09.20г правомощия по ЗДОИ /спрямо зад.субект В./.

Поради което обж.част от Решението/по т.3 от заявлението/, следва да се отмени и преписката да се изпрати за произнасяне от компетентния орган- В., съответната комисия на В. или Гл.секретар на В./съгл. чл. 14 от Вътрешни правила за достъп до общ.информация във В./. Доколкото бъдещото произнасяне ще е първо такова от надлежен издател, то на осн. чл. 173 ал.4/а не ал.2/ от АПК-Съдът не дава зад.указания в този случай/при нищожен отказ на некомпетентен орган/.

Водим от горното и на осн. чл. 173 ал.4 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВАВА ЗА НИЩОЖНО Решение № 32/30.09.20г на Директора на Дирекция „Конкурси за магистрати“ на В.-М.Х. /издадено от името на Гл.Секретар на В./, в частта, с която се отказва достъп до общ.информация по т.3 от заявление по ЗДОИ с вх.№ В.-495/19/31.08.20г и последващо заявление с вх.№ 32/16.09.20г. от С., по жалба с вх.№ В.-495/19/03.12.20г на „Съюз на съдиите в България“.

ИЗПРАЩА ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ ПО КОМПЕТЕНТНОСТ на Висш Съдебен Съвет-
т.3 от заявление по ЗДОИ с вх.№ В.-495/19/31.08.20г и последващо заявление с вх.№
32/16.09.20г. от С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: